

krænke alt det, som hos andre lande medfører drastiske sanktioner. Noget af det, f.eks. mistanke om ulovlig besiddelse af masseødelæggelsesvåben, sendte os jo ligefrem i krig. Var det ikke også en anden af begrundelserne for krigen i Irak, at de tilsidesatte FN's Sikkerhedsråds resolutioner? Prøv lige at se, hvor mange FN-resolutioner Israel har siddet overhørig.

Når det gælder Israel, kan man ikke engang bekvemme sig til, og det er så det, vi har diskuteret nu om man kan, opsigse den begunstigede handelsaftale, skønt dens vilkår er groft tilsidesat og har været det længe.

Så kan man jo i øvrigt nærmest få kvalme af at høre regeringen true med alverdens sanktioner over for de lande, der ikke vil tage flygtninge retur, mens stemmen aldrig hæves mod Israel. Hvor længe mon man tåler så meget dobbeltmoral uden selv at tage skade på sin menneskelighed?

Situationen for vores eget vedkommende her i Danmark har dog her på det sidste, skal det så siges, været en lille smule opmuntrende. Det var dejligt, at Danmark sammen med de øvrige EU-lande stemte for resolutionen forleden, og nu håber vi jo så også og måske med rette, at der bliver sat handling bag ordene, sådan at vi kan begynde at øje nogle lyspunkter.

Jeg synes ikke, det er blevet tydeligt i debatten i dag, i hvor høj grad regeringen vil bruge de klare mål i Genèveplanen. Jeg vil godt igen understrege, at det, som er vigtigt, hvis der skal være en vis chance overhovedet, bare det mindste håb om, at vi kommer videre, er, at man bruger andre midler end dem, der blev brugt til Osloprocessen. Der er det indlysende, at dette, at man kan skimte målet og ikke prisgiver ulige parter til en forhandling, er det, der kan sætte lidt mere liv i vores forventninger til, at processen kan lykkes.

Jeg vil godt her spørge udenrigsministeren – jeg ved ikke rigtig, om han har tid til at høre det – om han eventuelt vil opfordre til og arbejde for, at EU deltager i den konference, der skal holdes i Schweiz som opfølgning på Genèveaftalen. Vi skal passe på, vi holder ordene ude fra hinanden, det er ikke den fjerde Genèvekonvention, jeg taler om nu, men den såkaldte Genèveaftale, som bl.a. jo ligger meget tæt op ad det, vi kalder Louisianainitiativet.

Er man villig til at gå ind og være med i processen? Det er et af de steder, hvor EU vil kunne gøre en forskel.

Jeg vil også gerne spørge regeringen, om man i det her forløb, hvis man får gang i road map'en igen, vil arbejde mere for, at der kommer en tilstedeværelse, en monitorering af processen. Det har jo også været et andet problem, at der ikke har været en international tilstedeværelse i området, som kunne følge, hvad der foregik. Israel har modsat sig det, men har jo alligevel tiltrådt fredsplanen så meget, at man anerkendte, at der skulle en monitorering på.

Man skal prøve, om man kan få EU-samarbejdet til at spille en aktiv rolle, selv om vi alle sammen erkender, at hvis ikke vi også får USA til at gå ordentligt ind i det her, så ser det sort ud. Men det er vigtigt, også for at få USA med, at EU bliver mere aktivt i det her forløb.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for, hvad jeg synes er en god redegørelse for en meget alvorlig for ikke at sige fortvivlende politisk situation. Det er en redegørelse, som er et godt grundlag for vores debat i dag.

Det Radikale Venstre stemmer med glæde for den fremsatte vedtagelse. Jeg mener, vedtagelsen med henvisningen til FN's Generalforsamlings vedtagelse af 21. oktober indeholder de rigtige elementer. For det første fastholder FN's Generalforsamlings vedtagelse visionen om en tostatsløsning, at to stater, Palæstina og Israel, kan leve side om side inden for sikre og anerkendte grænser. For det andet vil jeg også understrege, at vedtagelsen fastholder køreplanen for fred som grundlaget for det videre arbejde.

Vedtagelsen understreger betydningen af at afslutte besættelsen af de besatte områder, der begyndte i 1967. Specielt tager man i vedtagelsen afstand fra muren, hvis linjeføring kan umuliggøre en tostatsløsning og umuliggøre videre forhandlinger, og som i øvrigt jo er et symbol på fjendtlighed.

Her i Europa jubledes vi alle, da Berlinmuren, det forhadte symbol på Europas brutale opdeling, faldt. Jeg synes, det er vigtigt, at israelerne forstår, hvorfor en mur af denne type har en fatal symbolik i europæeres øjne. Jeg ser i den israelske debat, at der er folk, der påstår, at når man kritiserer Israel for dette, så er det udtryk for antisemitisme. Med dette har det selvfølgelig intet at gøre. Det har at gøre med, at vi europæere